

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/46/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116225653
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116225653.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Fil'akovského v spore žalobcu Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, proti žalovanému L. O., K.. XX.XX.XXXX, O. D. K. B. XX, XXX XX D. K. B., o zaplatenie 81,96 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 20Csp 192/2016-30 zo dňa 12. júna 2017, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 81,96 eura, poštové sadzby spojené s vymáhaním vo výške 1,40 eura a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.“

2. Rozhodnutie právne posúdil ustanovením § 3 písm. a/, § 4 odsek 1, § 6 odsek 1, § 7 odsek 1 a 2, § 10 odsek 1, 3 a 5 zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalovaný je od 13.03.2014 vedený ako odberateľ elektriny v odbernom mieste D. K. B. XX. Ako odberateľovi elektriny tak žalovanému vznikla povinnosť platiť úhrady za služby poskytované žalobcom v oblasti vysielania a televízneho vysielania vo výške 4,64 Eur mesačne. Keďže v konaní nebolo sporné, že žalovaný úhrady za obdobie apríl 2014 až máj 2015 nezaplatil, vzniklo žalobcovi oprávnenie požadovať okrem zaplatenia 64,96 eur aj zaplatenie poštovného vo výške 1,40 eur a zmluvnej pokuty vo výške 17 eur.

4. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Uviedol, že nie je vlastníkom rodinného domu nachádzajúceho sa v D. K. B. č. XX. Tento dom je už dlhšiu dobu neobývaný, nie je tam žiaden televízor ani rádioprijímač. Elektrická energia nie je odhlásená z dôvodu plánovanej rekonštrukcie. Uviedol, že z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu býva u sestry a tiež je poberateľom dôchodku.

5. K odvolaniu žalovaného podal vyjadrenie žalobca. Uviedol, že pre určenie postavenia platiteľa úhrady nie je rozhodujúce, či fyzická osoba využíva alebo nevyužíva služby verejnosti v oblasti televízneho alebo rozhlasového vysielania, ale jediným kritériom pre vznik povinnosti platiť úhrady je skutočnosť, že

určitú osobu eviduje dodávateľ elektriny ako odberateľa v danom odbernom mieste. Úhrada za služby verejnosti je teda tzv. neekvivalentnou platbou. Pre konštatovanie postavenia platiteľa úhrady nie je rozhodujúce ani to, či táto osoba je vlastníkom nehnuteľnosti, ale že ju dodávateľ elektriny eviduje ako odberateľa elektriny.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Podľa ustanovenia § 3 zákona č. 340/2012 Z.z., platiteľ úhrady (ďalej len „platiteľ“) je
a) fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome.

8. Podľa ustanovenia § 6 odsek 1 zákona č. 340/2012 Z.z., platiteľ podľa § 3 písm. a) platí úhradu 4,64 eura za každý aj začatý kalendárny mesiac. Platiteľ podľa § 3 písm. a), ktorý je evidovaný dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti vo viacerých odberných miestach, platí úhradu len za jedno odberné miesto, ak vznik tejto skutočnosti oznámi a preukáže vyberateľovi úhrady podľa § 9 ods. 6 písm. c).

9. Podľa ustanovenia § 7 odsek 1 zákona č. 340/2012 Z.z., povinnosť platiť úhradu vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom sa osoba stala platiteľom, a zaniká posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom osoba prestala byť platiteľom.

10. Podľa ustanovenia § 10 odsek 1 zákona č. 340/2012 Z.z., platiteľ, ktorý nezaplatí úhradu podľa § 7, je v omeškaní so zaplatením úhrady.

Podľa odseku 2, ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškaní so zaplatením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady.

Podľa odseku 3, ak platiteľ podľa § 3 písm. a) nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 17 eur.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca ako poskytovateľ služieb verejnosti v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania neevidoval zo strany žalovaného ako platiteľa úhrady za služby verejnosti za odberné miesto D. B. XX za obdobie od apríla 2014 do mája 2015. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že žalovaný má trvalý pobyt na adrese D. K. B. XX, pričom v danom období (apríl 2014 až máj 2015) bol žalovaný na tomto mieste dodávateľom elektriny evidovaný ako odberateľ elektriny. Vzhľadom na evidovanie nedoplatku, žalobca listom zo dňa 07.04.2016 vyzval žalovaného na zaplatenie nedoplatku. Následne dňa 12.12.2016 žalobca doručil súdu prvej inštancie žalobu. Uvedené skutočnosti neboli v konaní sporné.

12. Rozhlas a televízia Slovenska ako verejnoprávna, národná, nezávislá, informačná, kultúrna a vzdelávacia inštitúcia poskytuje službu verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania.

13. Existuje súvislosť medzi službou verejnoprávneho vysielania a sporným poplatkom, či úhradou (tiež „koncesionársky poplatok“), aj keď povinnosť zaplatiť tento poplatok nevyplyva z bezprostredného poskytnutia služby, ktorej priamu hodnotu by tento poplatok či úhrada predstavovala, ale tento poplatok súvisí výlučne s uzavretou zmluvou o dodávke elektrickej energie bez prípadnej súvislosti s preukázanou držbou televízneho prijímača, či rozhlasového aparátu. (Pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/93/2017-45 zo dňa 29.05.2018)

14. Podľa názoru odvolacieho súdu je teda právne bezvýznamné, či žalovaný skutočne využíval služby poskytované žalobcom alebo či je v súčasnosti vlastníkom domácnosti, kde bol odberateľom elektriny.

Odvolačný súd tiež uvádza, že povinnosť, ktorá vyplýva fyzickej (či právnickej) osobe zo zákonnej úpravy nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

15. Odvolačný súd k odvolacím námietkam žalovaného týkajúcich sa jeho statusu (dôchodca s nepriaznivým zdravotným stavom) uvádza, že tento je smerodajný pre postup žalovaného v zmysle ustanovenia § 5, § 6, prípadne ustanovenia § 10 odsek 6 zákona č. 340/2012 Z.z..

16. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

17. Odvolačný súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec. Z týchto dôvodov odvolačný súd považuje odvolanie žalobcu za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolačný súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdzuje (§ 387 C.s.p.).

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p..

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).